

Гасна криза, која је показала да Србија није имала одговарајуће залихе, тек што се завршила, а грађанима је, уместо утврђивања одговорности за бројне проблеме изазване несташицом, остављено да се радују што гас, бар за сада, неће поново поскупети. Грађанима су, такође, пружена обећања да ће Влада Србије обезбедити средства за завршетак прве фазе складишта Банатски Двор, те да ће се размотрити на који ће начин бити покривени губици „Србијагаса“ (који тренутно износе 92 милиона долара) и одржана текућа ликвидност овог предузећа, чиме би се омогућило даље редовно снабдевање.

„Србијагас“, због курсних разлика, дневно губи до два милиона долара, али на олакшање корисника, Влада је одбила захтев за поскупљењем, које је тражио Душан Бајатовић директор овог предузећа. Нажалост, према речима министра за енергетику Петра Шкундрића, решење проблема ликвидности „Србијагаса“ и плаћања дуга за испоручени гас се нашло, између осталог, прерасподелом новца из буџета, што значи да ће се у крајњој линији, ако не цео, онда бар део овог рачуна свалити на грађане Србије.

Бајатовић је недавно, можда да би објаснио да ће Влада из буџета помоћи перспективно предузеће, најавио је да би Србија ускоро могла да постане складиштар ни мање ни више од пет до седам милијарди кубика гаса, и притом навео да свако бивше налазиште нафте може да буде налазиште гаса. Не знамо какви су предуслови да се овај нови генијални плани оствари, али пре него што се Србија напуни гасом, било би добро да се њиме напуни бар складиште у Банатском Двору. С друге стране, ни Бајатовић, нити ико из Владе, јавности није дао објашњење зашто складиште није завршено на време, а колика је штета тиме учињена сведочи и податак да је за интервентни увоз гаса плаћено око 20 милиона долара, док је за завршетак складишта потребно још око 22 милиона.

Изгледа да ником не смета што се новац расипа, а још мање што се расипа тамо где би најмање требало. Наиме, за транзит гаса преко Мађарске Србија мађарској компанији „Мол“ плаћа таксе које су готово четири пута веће од реалних. Транзитна такса на транспорт гаса тренутно износи чак 48,4 долара по 1000 кубних метара, док је реална цена око 12 долара. Уговор о транзиту, склопљен је иначе још 1998. године, и то на чак

„Србијас“ у губитку – „Мол“ на добитку

Пише: Младен Ђорђевић
понедељак, 26 јануар 2009 14:33

на 20 година, а „Мол“ је очигледно искористио свој монополски положај да наметне високе цене. Обзиром да је „Србијас“ за следећу годину уговорио увоз од 2,3 милијарде кубних метара (што износи око 100 милиона долара), када би се транзитне таксе смањиле, уштедела би се велика сума новца, која би свакако у многоме олакшала проблеме „Србијас“.

Нажалост, ни по овом питању се нико не оглашава, ни Бајатовић, ни Министарство енергетике, а ни председник Тадић, који се недавно својски заузео да би обезбедио драгоцен енергент. Упркос томе што грађани и привреда Србије плаћају велике рачуне за гас док размишљају о даљим поскупљењима и стрепе за следећу зиму. Дотле, други задовољно трљају руке.